

тя хваща зантіето. И какъ си държижль, бре крадникъ, бре разбойнико да облѣчени този чинъ?

— Сега ще видимъ! Да не мръднешь, да не си шавижль че тя стоявамъ. И вы дѣвойки елате при мене; Профило ела самъ ты, какъ станж, та остави ты бацъ си?

Но Профила бѣше принадлежль! А Уранія плачеше и ся мѣчеше да ѿнаправи да дойде на себеси

Кафеджіята като видѣ това скочи та заключи вратата, зеключтъ, послѣ отвори единъ прозорецъ, насочи си главѣтъ на вѣнъ и нададе выкъ по турски:

— Зантіета, Назованти! Тичайте! Тичайте! Зантіета! Зантіета!

— Опропастихте мя, бре пазнишны, рече лъжепонѣтъ. Опропастихте мя, та ще вы опропасты и азъ!

И като измѣних исподъ дровѣтъ си единъ мечъ, впуснх ся врѣзь Евреина Аврама, рѣгна го въ гърдытъ, и кръвта руких като отъ шуларъ; впуснх ся врѣзь бейтъ муших и него, рани и Стаматъ въ дебелицытъ и като стрѣсни вратата искочи като свѣтковицъ; и слѣдъ малко чухъ ся стѣпункытъ му на пѣтъ-тъ.

— Изѣде мя Ксифтерчо, бѣблеше Аврамъ въ примираніе. Уранія и Профила выкахъ като отчаянны.

Бейтъ отъижль въ кръвъ-тъ си лежеше на примираніе и роптаеше. А само Стаматъ аго и раненъ, стоеше още на крака, когато въ стѣхтъ вѣтрѣ ся набакахъ множество блудницы съ выкове и врасканія.

— Какво станж? поныта една.

— Тука станжло убійство! каза друга.

— Мари! Мари! убійство! Ето единъ, двама падихли валятъ ся въ кръвъ-тъ си!

— Мари, кой сж тѣзи тука? пыташе друга една за двѣ-тъ момичета.